

Hobbija: a feltámadás - Skyfall

Vágvölgyi András/Farkas Balázs - 2012-10-28 11:52:09

Mindjárt az elején hadd bocsássuk előre, hogy a kedves olvasó olyan párhuzamos filmértékelésbe fogott most bele, ahol az egyik kritikus „kritikus rajongója” a Bond-filmeknek és (legalábbis a 007-es vonalon) a helyi [Daniel Craig](#) Rajongó Klub oszlopos tagja is szívesen lenne, a másik értékelés szerzője viszont semleges, az előző filmek által nem befolyásolva közelített az elemzés tárgyához. Így azért érdekesebb egy dupla ajánló, nem?

Ezért megérte végigszenvedni a mozis évadot (V. A.)

Nem megsértve a *Ridley Scott-* és *Nolan-rajongókat* és a *Bosszúállók-* és *Pókember-fanatikusokat*, de az idei szezon eddigi szuperprodukcói, nagyon várt bemutatói egytől egyig minimum felemásra sikeredtek. Legfeljebb „Nem rossz, de azért...” kezdetű elismeréseket eredményeztek az igazán objektív értékelésekben. Nagyon hiányzott már egy, a szakmát, de leginkább a közönséget is egyértelműen lelkesítő premier. Tessék: úgy tűnik, a héten megkaptuk! Csütörtöktől a mozikban a sorban 23., a félévszázados jubileumi Bond-mozi, a **Sam Mendes** rendezte **Skyfall**.

Bond-orgia ízelítő magyar nyelven

Ahelyett, hogy mélyebben vagy akár csak vázlatosan is belemennék az egyébként bármilyen zsánerfilmes mérce szerint hibátlan akciófilm új cselekmény ismertetésébe, inkább azokat az érveket venném számba, amik miatt kihagyhatatlan a film. Nem feltétlenül azért, mert magam két filmmel ezelőtt abszolút meggyőztem: a 007-es ügynököt eddig alakító színészek (*Craig* előtt sorban: [Sean Connery](#), [George Lazenby](#), [Roger Moore](#), [Timothy Dalton](#) és [Pierce Brosnan](#)) közül (minimum) pontozással a mostani címszereplő a legjobb. De hogy napjaink igazságosztó karakterét a legtökéletesebben hozza - az biztos.

Egyszerre illúziók nélküli, kiábrándult és már-már cinikus, a világ menthetetlenségét tisztán látó, ugyanakkor a szíve mélyén nagyon is elkötelezett, fanyar-ironikus módon még romantikus és idealista gesztusokra is képes kemény férfi. Sármja és eleganciája éppen ezért sokkal hitelesebb, mint a korábbi megszemélyesítők esetében. Úgy hozza a közelharctól a martini iváson át a nők meghódításig mindent kifogástalanul és stílusosan végző szuperügynök karakterét, hogy közben egyszerre kell őt halálosan komolyan és minden mozdulatát, bombasztikus megszólalását önironikus kikacsintásnak is venni.

A szuperhős sebezhetősége

És ami nekem a [Casino Royale](#) első jelenetétől kezdve nagyon bejött: a *Craig-féle* Bond nem egyszer gyenge, sebezhető, csapdába csalható és átverhető. Az akciók végére orvosi egyetemi sebesülés-atlaszként lehetne mutogatni a testét. Minden eddiginél hitelesebben hozza a szélvész sebességű világmegmentés közben mellé sodródó csábító és érzéki nő iránti elköteleződést - és az elvesztésük miatti (a Bond-figurákra eredetüknél fogva kevésbé) jellemző érzelmi kötődést.

Legendák egymás mellett, skót tájban fotó: Internet

A lassan kéttucatnyi filmhez érkező sorozatfilm egyetlen nőkaraktere sem volt képes a forgatókönyvírókat arra készíteni, hogy két egymás utáni epizódban akár csak kiejtse is a nevét az MI6 csúskategóriás harcosa - nemhogy az érte végrehajtott bosszú legyen a cselekmény egyik fő mozgatórugója. Az Eva Green alakította Vesper óta ez is a legenda része (*Casino Royale* és a [Quantum csendje](#))...

Aztán még ezért

Mindig külön várakozás övezi a 007-es sztorik ősellenségének karakterét, motivációit és leginkább az őket életre keltő színészek kiválasztását. Nos, a forgatókönyvírók, producerek és a szereposztók ezen a vonalon is behúztak a tutiba. [Javier Bardem](#) személyében nem csak napjaink egyik legkarakteresebb európai színészét nyerték meg a sértett és bosszúálló, M elismeréséért és szeretetéért bármire kész Raul Silva eljátszására, hanem a filmmítosz szintjén pontosan reagálnak a világban a hidegháború befejeződése óta végbement változásokra.

Fodrász Oscar-díjat, de azonnal! (Javier Bardem) fotó: Internet

A *Skyfall* szupergonosza ugyanis éppen csúcstechnológiás profizmus és egyéni sértettsége miatt nyugtalanítóan veszélyes ellenfele a tekintélyes brit kémelhárító szervezetnek. Semmilyen idealizmussal nem enyhített cinizmusa könnyörtelenséggel és kiszámíthatatlansággal párosul. Nyilván

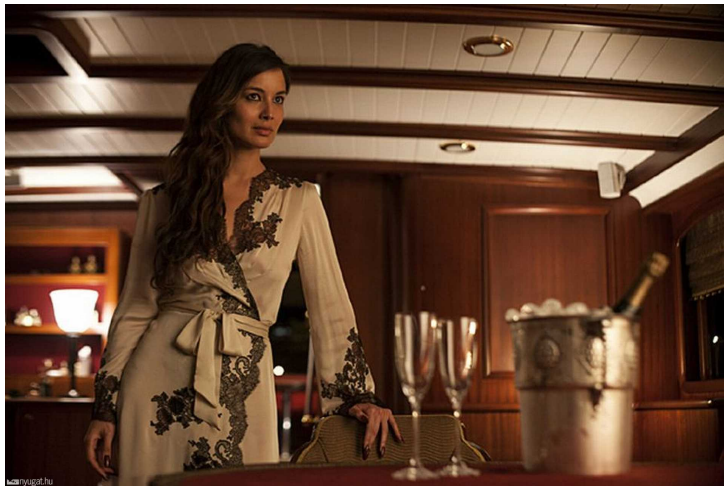
nem a realizmus igényével, de jól példázza azokat a veszélyeket, amikkel az ezredforduló technikai civilizációi és azok védelmi szervezetei szembe kell, hogy nézzenek. *Bardem* alakítása *Heath Ledger Jokerének* színvonalán áll. És aki azt hitte, hogy a spanyol színész fodrászai a Nem vénnek való vidék után nem fognak minket meglepni, azok már csak az új séró miatt is menjenek el moziba!

A sztori vonalvezetése hibátlan. Eszelős tempójú, a Bond-mozikban megszokott extrém és stílusos, a hihetőség határán egyensúlyozó akciós nagyjelentből látunk vagy tucatnyit. A kényesebb ízlésű nézőknek: a filmben Bond nem egyszer tér vissza a halálból és veszünk el tragikus körülmények között kulcsszereplőt. Megvannak a szintén kötelezőnek minősülő és a rajongók által elvárt lélegzetelállító helyszínek (ezúttal: Isztambul, Sanghai, Makaó, London alagútjai és csatornái, Skócia kietlen felföldjei és mocsarai). A fényképezés Pazar ([Roger Deakins](#)). És ha már évfordulós film: a *Skyfall* finom eleganciával simul bele a mostanában divatos idézgetésbe, filmes tiszteletadásokba és mozi-mítosz újraindításokba. Megtudunk egy s mást M múltjáról, előkerül Miss Money Penny (!) és a szintén napjainkra fazonírozott Q (!), sőt Bond egy új főnököt is kap... Elég ennyi?

Ezt már láttuk máshol (F.B.)

Eddig úgy voltam a 007-sel, mint a tini fiúk a szerelem nyílásával. Akik még nem, de a haverjaik már mind látták. Úgyhogy akár csak a fent említett áhítózott szerv becserkészésénél, életem első *Bond-filmjére* beülve szintén elvárásokkal éltem a végkifejletet illetően. Sármos pasi, akcióhegyek, titkos küldetések, extra kütyük és mindez a XXI. század látványorgiájába ágyazva. Jó kis muri lesz, gondoltam. Annál is inkább, mivel a külföldi filmes portálok egytől egyig dicsérték. Hogy ez az eddigi legjobb *Bond-film*. Anglia egyik nemzeti ügye, a 007-es a legjobb kezekbe került és csak és kizárólag szuperlatívuszokban lehet róla beszélni. Hát kérem, ha ez eddig a legjobb, akkor a többinek ezek után neki sem állok...

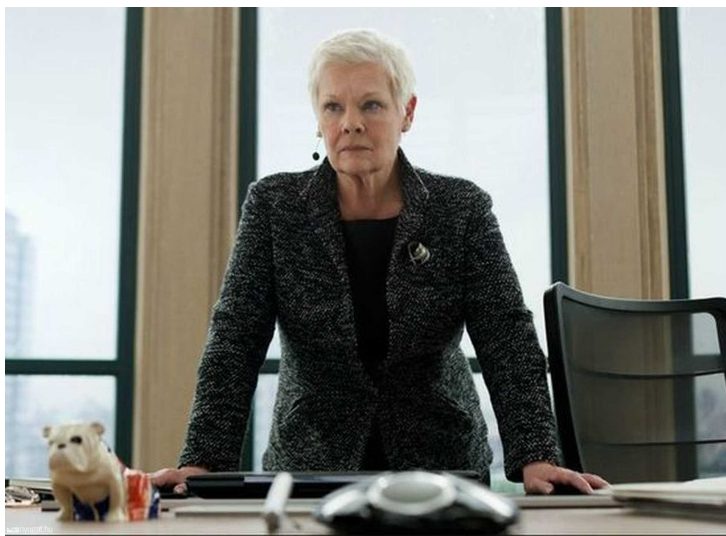
Kötelező körök: egy végzetes sorsú végzet asszonya (Bérénice Marlohe mint Sévérine) fotó: Internet

Adott egy fiatalember, aki kőgazdag, a szülei pedig, egyelőre még nem ismertetett körülmények között, meghaltak. Ezért ő egy barlangba menekül megvívni a saját démonaival. Amikor onnan előmászik, már érett férfi. Olyan, aki, legyőzhetetlen, és aki bármit és bárkit megkaphat. Meghal, majd feltámad. És kis idő múlva újra vissza kell térnie a családi rezidenciára, mivel egy örült - aki örülten zseniális tervében még azzal is számolt, hogy elfogják -, el akarja pusztítani őt és a számára

szülei után legfontosabb embert. A kastélyban várja hű inasa, akinek segítségével eszámolnak a gonosztevőkkel. Na, melyik film vázlata ez? Igen-igen: a *Batman*-é... őóóó, nem is... a *Skyfall*-é.

Tán elfáradt?

Elhiszem, hogy 50 évnyi bondkodás után nehéz új nyulat előhúzni a kalapból, de akkor meg maradhatna a tisztességes iparos munka. Csajokkal, robbanásokkal és sokkal kevesebb filmes áthallással. Nem igazán értettem, hogy a panelos történet, a lassú vonalvezetés és a szinte kiszámítható cselekmény miképp illik a Bond-kultuszhoz. Vagy ez is csak amolyan franchise, mint a Star Wars, ahol csak a név az, ami elvitte az előzmény trilógiát a hátán? Itt pedig az 50 év az, ami úgy megkoptatta a szmokingos, vodkamartini pialó titkos ügynököt, hogy isteneset odasózva ugyan még szól, de csak az üres kongástól?

Megszólítja a saját múltja (Judi Dench mint M) fotó: Internet

Mindent egybevetve: ugyan voltak menő részek (mert azt le merem fogadni, hogy a skorpiós piálás nem csak nekem jött be), de aligha hinném, hogy ha valaki velem együtt a *Skyfall*-al veszi el a Bond-szüességét, az innentől kezdve a már unalomig ismételt „rázva, nem keverve” piára cseréli le a kisfröccsöt - és rohan minden filmes boltba, ahol Bond-relikvia kapható.

Ami pedig Bondot illeti - ezúttal ez a küldetés kudarcot vall. Nem csak azért, mert a 2 óra 20 perc alatt menekített, féltett, óvott célszemély a végén kipurcan. De azért is, mert a *Skyfall* teljes játékidejében minden érzést egy arckifejezéssel - a mogorván előrenéző tekintettel - megoldó *Daniel Craig*et lejátssza a placcról *Javier Bardem*.

Egyszerre, versenyhelyzetben Szombathely mindkét mozijában látványorgiával, perfekt hanggal, a belvárosban egyszerre 120 négyzetméteren.